

Rok ve Francii: Čtyři studentky se podělily o své dosavadní zážitky a postřehy z pobytu v Grand Est

2.12.2022 - Eva Neuwirthová | Krajský úřad Kraje Vysočina

Amálie Emma Čechová z humpoleckého gymnázia studuje ve městě Bar-sur-Aube a její spolužačka Kristýna Dománková navštěvuje školu ve městě Saint-Dizier . Město Bar-sur-Aube se stalo dočasným domovem i pro Adélu Řičánkovou z telčského gymnázia a Magdaléna Zámostná ze stejné školy studuje v městě Langres.

Program Rok ve Francii / Kraj Vysočina – Grand Est, který pořádá Kraj Vysočina, je určen pro žáky studující na střední škole v Kraji Vysočina ve věku 15 až 17 let, kteří se rozhodnou rozvinout a zlepšit své dovednosti ve francouzském jazyce poznat způsob života v jiné zemi a prožít obohacující zkušenost. Podmínkami jsou základní znalost francouzského jazyka (úroveň DELF A2), ale zejména chuť, zájem a odhodlanost, samostatnost a podpora ze strany rodičů. Studenti se učí podle stejných osnov jako jejich francouzští spolužáci, přes týden bydlí na internátě, o víkendech pak v hostitelské rodině.

Náklady na roční studijní pobyt se pohybují kolem 110 000 Kč. Na pokrytí části nákladů spojených se studijním pobytem v partnerském regionu Grand Est může kraj poskytnout stipendium ve výši 50 000 korun. Peníze vyplácí po úspěšném zakončení školního roku.

Přihlášky pro následující školní rok 2023/2024 je možné podávat do 28. února 2023. Více informací k programu Rok ve Francii / Kraj Vysočina – Grand Est, poskytne Jan Skála z oddělení vnějších vztahů Krajského úřadu Kraje Vysočina, e-mail: skala.j@kr-vysocina.cz tel. 724 650 265.

Zážitky a postřehy Amálie Emmy, Kristýny, Adély a Magdalény z pobytu ve Francii:

Začátek studia:

Magdaléna: První týdny pro mě byly hodně intenzivní a náročné. Abych v hodinách rozuměla a dokázala se orientovat, vyžadovalo maximální soustředěnost, a nebylo to tedy ze začátku vůbec jednoduché. Nicméně všichni učitelé byli vstřícní a kdykoliv jsem potřebovala, snažili se mi pomoci.

Amálie Emma: Na začátku bylo trošku těžší si zvyknout na francouzštinu v hodinách a na psaní poznámek a poslouchání a hodně mě to unavovalo, ale teď už bych řekla, že jsem na tom skoro podobně jako francouzští studenti a i mě to baví.

O škole:

Adéla: Ze začátku jsem si na francouzský školní systém nemohla zvyknout. Doteď mám problémy například s předmětem, který představuje přírodní vědy, kam můžeme zahrnout matematiku, fyziku, biologii a chemii. Vzhledem k tomu, že v České republice jsou tyto předměty rozdělené, mám občas problém se v tomto předmětu vyznat a porozumět mu. Pokud bych ale měla shrnout celkové studium, většinou nemám s ničím velké problémy.

Amálie Emma: Překvapení bylo celkové uspořádání hodin. Že mám třeba 2 hodiny ráno a pak 2 hodiny na večer a mezitím mám volno. Hodně mě zaujaly jejich předměty a celkový přístup k učení, který je fakt úplně jiný. V hodně věcech je horší, ale je tu zároveň spousta zajímavých věcí. Například

geopolitika, to je asi nejoblíbenější předmět tady, protože v Česku není nic podobného. Celý tenhle vzdělávací systém bych podstupovat nechtěla, protože mi trochu přijde, že děti tady vůbec nemají zájmy mimo školu, jako máme klasicky v Česku. Na jeden či dva roky je ale skvělé si to zkusit a jsem za to moc ráda. A je také pravda, že po 7 týdnech intenzivní školy mají vždy dva týdny prázdnin, což je příjemné.

Magdaléna: Nejvíce mě překvapilo, jak moc se liší probíraná témata v některých hodinách, například v historie-geographie nebo souhrnném předmětu enseignement scientifique („vědy“), od probírané látky v Česku a francouzský školský systém celkově.

Kristýna: Překvapilo mě, že žáci dostávají od kraje počítač a ve škole na něm pracují. Také, že si v tělocviku vyberete skupinu sportů, již chcete provozovat během roku a můžete tak první semestr chodit do bazénu a druhý semestr chodit třeba posilovat do místní posilovny.

O předmětech a specializacích:

Adéla: Vybrala jsem si 3 speciality, a to anglickou literaturu, filozofii a biologii. Baví mě anglická literatura, kde neprobíráme jen knihy, jak by si většina lidí myslela, ale i hudbu, kulturu, koníčky, zájmy. Oproti klasické angličtině spíše mluvíme, než píšeme, což mi vyhovuje. Hodně mě překvapuje, že například v dějepisu se probírají jen dějiny Francie. Z mého pohledu francouzská hrdost na svůj národ někdy překračuje mezí, a to právě ve škole. Stejně jako v hodinách francouzštiny neprobíráme nic jiného než francouzskou literaturu.

Kristýna: Já jsem si zvolila specializaci, která se zaměřuje na historii-geografii, geopolitiku a politologii, dále ekonomické a sociální vědy a vědy o životě a Zemi. Tyto předměty jsou velmi zajímavé a baví mě, protože se učíme o věcech, s nimiž se setkávám každý den.

O spolužácích:

Kristýna: Při mých začátcích mi pomohli studenti z mého ročníku a stále jsou ochotni se mi věnovat, když si nevím rady. Potkala jsem se zde s milými lidmi, kteří mi hned první den nabídli, jestli bych s nimi nechtěla obědovat a trávit přestávku, a kteří měli zájem se dozvědět něco o mé zemi.

Adéla: Se svojí třídou mám minimum hodin a kolektiv se neustále střídá, takže je velice obtížné si najít přátele. Francouzi jsou odtažití, pomoc s úkoly jim nevadí, ale do osobního života si vás pustí jen velice zřídka.

O volném čase a víkendech:

Magdaléna: Volného času ve Francii moc nemám, protože škola bývá kromě středy až do večera. O to víc se na tento den a víkendy těším. Snažím se kombinovat odpočinek se školními povinnostmi, jelikož mám individuální plán a studuji ve Francii i Česku zároveň. Víkendy trávím se svou hostitelskou rodinou, která se mi snaží přiblížit francouzskou kulturu. Například jsme společně byli na divadelním představení a dvoudenním výletě v Paříži.

Amálie Emma: O víkendech jsem v rodině, kterou mám hrozně ráda a tak trávím čas s nimi. Děláme občas menší výlety a ukazují mi kulturu a představují své známé. Ale i přes ten víkend mi hodně času zabírá učení a přípravy.

O místě studia

Amálie Emma: Ve městě, kde jsem na škole, se mi hrozně líbí architektura těch starých domečků, parky a to, že tu je hodně přírody. O víkendech v rodině bydlím na malé vesničce, kterou taky miluji.

Moje rodina má několik polí a jsou to biozemědělci. Jsem moc ráda, protože máme spoustu domácích produktů a užívám si to.

Adéla: Město, kde studuji, není velké, ale mně to vyhovuje. Líbí se mi procházet uličkami, objevovat malé obchůdky. Ráda chodím do místní knihovny. Nejvíce mě zaujal kopec St. Germaine, ze kterého mám výhled na celé město. V obci Dienville, kde bydlím o víkendech s rodinou, se cítím jako doma. Dienville je turistickým místem, protože se nachází vedle jezera Amance, které patří k třem velkým jezerům v této oblasti. Vesnicí protéká řeka Aube, která je sjízdná na kajaku a dá se v ní i koupat. Miluji procházky kolem jezera a pozorování západů slunce, které nejsou nikde jinde hezké jako tam.

Celý rozhovor s Kristýnou Dománkovou je k přečtení v příloze:

https://www.kr-vysocina.cz/vismo5/dokumenty2.asp?id=4117016&id_org=450008